

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6418/2021
18.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Рудин Лагунџић, адвокат из ..., против туженог АД „Напредак“ Стара Пазова, чији је пуномоћник Милица Главаш, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 977/21 од 13.05.2021. године, у седници одржаној 18.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 977/21 од 13.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 977/21 од 13.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1287/19 од 09.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужилац по основу закона путем одржаја стекао право власништва на целој непокретности – пољопривредном земљишту, обим удела 1/1, и то на кат.парц. бр. .. „ББ, њива 5. класе“, површине 01ха 24а 55м², све уписано у Листу непокретности бр. .. КО ..., што је тужени дужан признати, које признање ће у противном заменити ова пресуда, те трпети да се тужилац на основу ове пресуде укњижи као власник на целој предметној непокретности – пољопривредном земљишту, обим удела 1/1. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 22.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 977/21 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за наканду трошкова жалбеног

поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 403. став 1. и члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). О праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Врховног касационог суда Рев 1821/2018 од 05.03.2020. године, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Имајући у виду наведено не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 23.10.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић